

HOVRÄTTEN ÖVER SKÅNE OCH BLEKINGE

c/o Lunds tingsrätt, Box 75, 221 00 Lund Sändes även via telefax 046-13 39 33

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Bertil Burström, 370102-8510
Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 Munka Ljungby Tel 0431-43 32 80

Överklagat avgörande: BESLUT 2007-04-04 i mål nr T 855-07 vid Lunds Tingsrätt

Saken: Skadeståndskrav mot advokat pga illojal och klandervärd rättsutredning

Härmed överklagas tingsrättens beslut med nedanstående yrkande.

YRKANDE

1. Klaganden yrkar *i första hand* att tingsrättens beslut skall undanröjas och att målet återförvisas till tingsrätten för en korrekt, rättfärdig behandling.
2. I andra hand yrkas att hovrätten, med ändring av tingsrättens beslut, bifaller klagandens yrkanden i tingsrätten.

GRUNDER

Käranden framförde i sin stämningsansökan risken för partiskhet i den tingsrätt där motparten sannolikt har sina flesta officiella kontakter. Kända tvistemål mot advokater har visat att de misskötta klienterna varit tappande parter i samtliga lagakraftvunna domar¹. Detta anmärkningsvärda förhållande gäller sedan mycket lång tid tillbaka - utan veterligt undantag. Det är uppenbart att beviskraven i tvister mot i domsagan verksamma advokater sätts avsevärt högre än vad som gäller gentemot andra parter. Även därför hemställde klaganden om att tvisten skulle prövas vid annan tingsrätt om detta var lagligen möjligt. Önskemålet accentuerades av att Lunds tingsrätt syntes jävig i sin helhet med tanke på att denna tingsrätt vid två skilda tillfällen intagit den allvarliga villfarelsen att Högsta domstolen fastställt att *ingen* klausul i ensamrättsavtalet i fallet NJA 1992 s 403 hade, eller kunde ha skadestånd som sanktion vid avtalsbrott. Denna befängda uppfattning låg till grund för en felaktig tillämpning av RB 42:5. Mot bakgrund av kärandens grundade hemställan borde tingsrätten redan *inledningsvis* ha uttalat sig om möjligheten av att pröva saken vid förslagsvis Stockholms tingsrätt. Då frågan

¹ Se www.srsf.se för ytterligare information om missförhållanden i den svenska rättsskipningen

synbarligen inte har behandlats har kändan, som nödgas stå utan juridiskt ombud och därför enligt reglerna måste behandlas med särskild hänsyn, ignorerats på ett oacceptabelt sätt.

En annan grund är att förevarande mål inte kan betraktas som ett "tokmål", då stämningsansökan och promemorian redan vid en extensiv genomläsning visar att yrkandena framstår som grundade i och för sig och inte ogrundade. Att svaranden är *advokat* är givetvis inte "tillräcklig grund" för en korrekt tillämpning av RB 42:5. RB 42:5 måste enligt lagens förarbeten behandlas mycket återhållsamt och kan således inte tillämpas i förevarande mål. En intelligent bedömning säger följaktligen att förevarande mål därför inte kan behandlas med hänvisning till res judicata eftersom Lunds tingsrätts dom 2003-12-12 i T 4586-03 innehåller avvisning med RB 42:5 som enda skäl. Redan detta visar att det rör sig om två olika saker, som för övrigt inte kunnat åberopas samtidigt av kändan på grund av den i sådant fall kraftigt ökande komplexiteten och i avsaknad av ett rättsbildat ombud. Det tidigare avgjorda målet i Lunds TR rörde nämligen ett mål mot en advokats processföring i ett annat mål mot en annan advokats processföring i åter ett annat mål. Detta koncentrat av tvistens innehåll torde för envar framstå som tillräckligt komplicerat utan att behöva tyngas ytterligare av en reklamation av den oberoende rättsutredningen som *de facto* gjordes utan något processuppdrag och utan ombudsfullmakt samt på beställning av bland annat ett försäkringsbolag.

Hovrättens dom av 2004-09-13 i T 44-04 uppehåller sig *felaktigt* och oförklarligt vid att Burströms klagomål handlar om att advokaten Jernryd skulle ha missat advokaten Ströms försummelse att inte åberopa klausulen 5.1. Detta åberopades *ej* i Lunds TR och är i förevarande mål *inte* föremål för talan. Detta betyder att reglerna om res judicata inte är tillämpliga med vederbörlig försiktig tolkning.

En rättsutredning kan inte utgöra *samma* sak som en talan mot viss processföring som utförts med stöd av ombudsfullmakt – låt vara med samma personbesättning. Reklamation av en opartisk, oberoende rättsutredning beställd av bl a ett försäkringsbolag måste betraktas som en särskild sak för sig, i synnerhet som inte någon reklamation har prövats av någon rättsinstans. Om domstolarna påstår motsatsen, ombuds rätten att i rättvisans namn visa var prövningen av rättsutredningen kan återfinnas!

HEMSTÄLLAN OM ANSTÅND

Utifall hovrätten inte återförvisar målet till tingsrätten enligt det första yrkandet anhålles vördsamt om anstånd till den 26 maj 2007 med att utveckla rättsliga grunder och argument.

Ängelholm den 25 april 2007

Bertil Burström